

(sloveno)

Il testo per la traduzione simultanea

Spletna povezava, 13. februar 2016

Dialog, nujna pot do miru

2272M

Začetna stran (iz Indije)

Pozdrav: predstavitev voditeljev, pozdravi

INDIJA

Medverski dialog v Indiji

(voditelj in posnetek)

Dialog z Emmaus in Jesusom

Indija - izzivi dialoga

(voditelj in posnetek)

Indija – projekt ILVANTHALIR

(voditelj in posnetek)

NOVICE IZ SVETA

Sirija in telefonski klic v Damask

(voditelj in posnetek)

Švica - Basel, mesto, ki gre v drugo smer

(voditelj in posnetek)

ZDA – vse je vprašanje odnosa

(voditelj in posnetek)

Tajska – pogovor z velikim učiteljem Ajahn Thongom

(voditelj in posnetek)

DVA STEBRA IZ “PRVIH ČASOV” GIBANJA FOKOLAROV

Dori Zamboni - “igra” Božje volje

(voditelj in posnetek)

Giorgio Martelli (Turnea) – dan, ki je sindakalista obrnil na glavo

(voditelj in posnetek)

Chiara: Ustvarjalna moč poslušanja, ki vzbuja dialog

(voditelj in posnetek)

Sklepni pozdrav

(glasba)

Maria: Pozdrav vsem in dobrodošli na ta naš svetovni sestanek!

Gianni Salerno: Dober dan vsakemu iz Rocca di Papa blizu Rima!

Maria: Začetni posnetki nas vodijo v Indijo. Na današnjem potovanju se bomo mudili v tej deželi, kajti Maria Voce, Emmaus, in Jesús Morán sta se pravkar vrnila in sta z nami. Dobrodošla! (ploskanje)

Gianni: Zanju je bil intenziven mesec, bila sta na veliko koncih in kmalu nam bosta povedala kaj o tem.

Maria: Vemo, da je ta ura primerna za spremljanje spletne povezave številnih skupin v Aziji, Afriki, Ameriki in Oceaniji, kjer so še pokonci.

Poseben pozdrav velja prijateljem iz Beneventa in Avellina na jugu Italije. (ploskanje) In mladim iz Portugalske, zbranim v Lizboni na svojem kongresu. Potem pa seveda še vsem, ki nas spremljate! (ploskanje)

Gianni: Sva Gianni ...

Maria: ... in Maria.

Gianni: Poročena sva 29 let, imava pet otrok in sva iz Milana. Pred nekaj meseci sva se preselila sem v Center Gibanja fokolarov, da bi dala svojo energijo, zmožnosti in čas na razpolago tajništvu Novih družin tukaj v Rimu. Jaz sem bil odgovoren za podjetje in sem pustil službo; Maria uči in ji je uspelo dobiti premestitev prav tu blizu v Rocca di Papa. Z nama sta se preselila dva mlajša otroka, trije odrasli pa so ostali v Milanu, kjer končujejo študij.

To je bila zahtevna selitev, a najpomembnejše je za naju to, da se je s tem strinjala vsa družina. Tako smo lahko premagali težave, s katerimi smo se srečevali. Zdaj smo tukaj in smo zelo zadovoljni s to lepo pustolovščino, ki se začinja. (ploskanje)

Maria: Začnimo torej ...

Gianni: Preden nadaljujemo, pa bi rad takoj prisrčno pozdravil Eli, ki je tu z nami. (ploskanje) Eli je pred petimi dnevi dopolnila 90 let! (ploskanje) Več kot petdeset let je preživela s Chiaro in je z njo začela to spletno povezavo.

Hvala, Eli, in vse najboljše z vsega sveta! (ploskanje)

Maria: Vstopimo torej v naše potovanje po Indiji, ki se je začelo s postankom v Dubaju, kjer je bilo praznično srečanje s tamkajšnjo skupnostjo Gibanja. Tu je nekaj slik. (ploskanje)

Gianni: Tudi preprost tehnični postanek v Dubaju je bil priložnost za srečanje z lepo, praznično razpoloženo skupnostjo. Vendar še ni minilo 48 ur, odkar sta se vrnila sem. Vajino potovanje je bilo kompleksno, zdi se mi, da sta prepotovala 16.000 km, 13-krat letela v sami Indiji, pristala v New Delhiju, v Bangaloreju, Coimbatoru in vse do Trichyja na jugu, potem še v Mumbai. Zelo lepo potovanje. Povejta nam takoj kak še topel vtis, Emmaus.

Emmaus: Prvi vtis je bil tale: odšla sem in pričakovala, da se bom srečala s skrivnostjo v pomenu nečesa absolutno neznanega. Vrnila sem se z vtisom, da sem se srečala z večjo skrivnostjo, kakor sem pričakovala, a ni skrivnost v pomenu neznanega, temveč v pomenu velikega, veličastnega, globokega, absolutnega. Zato imam vtis, da je treba to skrivnost razkrivati postopno. Zadovoljna sem, ker so v Indiji naši iz Gibanja, ki bodo to skrivnost postopno odkrivali in jo bodo odkrili tudi nam vsem.

Gianni: Lepo, hvala! Jesús.

Jesús: Občutki v teh prvih urah so: po eni strani velika želja po absolutnem, to je ostalo v meni po tem potovanju, tudi želja po ponotrjenosti; v meni je močna tudi ljubezen do pluralizma, da se ni treba bati različnosti, lepota ljudi, vedno je bilo veliko ljudi, veliko ljudi. V tem smislu je v Indiji zelo jasno: mladi so prihodnost, srečali smo se s številnimi mladimi, z otroki. To je mlada podcelina. Končno še ponos, da so prejeli dar karizme edinosti in ponos Marijinega dela tam, kakor je povedala Emmaus. To so prvi občutki.

Gianni: Hvala!

Maria: Eno od največjih bogastev Indije je zakoreninjena resničnost medverskega dialoga, ki se je začela s prvimi fokolarini, ko so prišli tja v osemdesetih letih, in kar je Chiara nadaljevala s tako intenzivnimi in močnimi odnosi. Prav zato bomo pogledali ta kratek prispevek.

(glasba)

Nekaj etap v krščansko-hindujskem dialogu 2001 - 2004

Chiara Lubich¹: V Indijo sem prišla predvsem z željo poslušati, učiti se od vas, da bi se lahko začel srčen dialog z vami, v katerih vidim številne brate in sestre.

(glasba)

Gospa Minoti Aram²: Vi ste bolj gandijevska od kogar koli drugega!

Shri. Krishnaraj Vanavarayar³: Chiara gre onkraj verstev in zato se lahko srečujemo in vzpostavljamo dialog. To lahko stori samo oseba, ki ima izkušnjo Boga.

Chiara Lubich⁴: Mi merimo na tako imenovano "zlato pravilo", ki ga najdemo v vseh verstvih, tudi v hinduizmu: "Ne delaj drugim, kar ne bi hotel, da je storjeno tebi."

(glasba)

Chiara Lubich⁵: Vzpostavljati dialog pomeni najprej, da se postavimo na isto raven, da se nimamo za višje, za boljše od drugih, odpreti se in poslušati, kar ima drugi v sebi, umakniti vse, da bi vstopila v drugega. Potem seveda prositi drugega, da posluša nas. Iz celote tega odkrivamo skupne stvari, ki jih imamo, in se dogovorimo, da jih živimo skupaj. To je konkreten dialog. (glasba)

Gianni: Tudi vidva sta spoznala številne med temi predstavniki hinduizma in zdi se mi, da sta imela zelo pomenljiva srečanja.

Emmaus: Zelo lepa.

Gianni: Povejta nam kaj o tem.

Emmaus: Mene je prevzelo tole: videti, koliko živijo iz Chiare: iz Chiarine misli, iz prijateljstva, ki so ga ustvarili s Chiaro, iz odnosa, ki ga imajo z njo. Toda to zanje ni samo spomin, je nekaj živega, sedanjega, saj se je ves ta čas nadaljeval odnos z našimi, ki so tam in so nenehno gojili življenje iz tega. Toda to je zanje po mojem nekaj izjemnega.

Ti poznajo v določenih stvareh Chiaro bolje od nas, navajajo jo, nenehno jo navajajo, celo stran iz knjige, v kateri so to prebrali; neverjetno je. In to je tako, ni nekaj zunaj njih. Zato so naju sprejeli,

¹ Mumbai (Indija), 12/01/2001.

² Spletna povezava 25/01/2001 – Chiarino potovanje v Indijo.

³ Spletna povezava 25/01/2001 – Chiarino potovanje v Indijo.

⁴ Kalkuta (Indija), 10. januarja 2001.

⁵ Coimbatore (Indija) 8. januarja 2001 – Intervju Pietra Cocca iz vaticanskega radia.

kakor bi sprejeli Chiaro. Oni v resnici čutijo, da je Chiara še tu, da nadaljuje odnos z njimi. To sva čutila tudi midva, kajne?

Jesús: Bili so štirje dogodki medverskega dialoga, zelo različni: v New Delhiju, Kalhapurju z Didi, Coimbatore s Shanti Ashramom in še v Mumbaju. Vsi različni, vsi veliko bogastvo.

Prevzame osebnost teh naših hindujcev, tudi intelektualna razsežnost, ker so osebnosti, tudi duhovna razsežnost. V resnici sem imel vtis, da se imamo veliko naučiti iz njihove globine. Potem enkratna zmožnost odkrivati božje v osebah, odkrivati bistveno, zato je odnos takoj globok.

Prav gotovo so zelo poudarili, da je zanje Chiara zelo močna Božja navzočnost, in oni so to znali razumeti. Pogosto so govorili o pojmu, ki je zelo njihov: Chiarino božanstvo, to jih je prevzelo. In še zdaj živijo iz tega.

Emmaus: Rada bi povedala, če lahko, o srečanju, ki smo ga imeli z Didi Talwalkar, s tisto, ki pelje naprej zapuščino svojega očeta, ki je začel z velikim gibanjem prenove v hinduizmu. Ona je hotela, da predstavim na srečanju z velikim delom njene družine, ni bila vsa njena družina, a je bilo kakih 50.000 ljudi, to so pari, ki so se udeležili akcije, da so prinašali Božjo ljubezen v vasi in so se srečali v svetišču ob sklepu svojega romanja, med katerim so pričali o Božji ljubezni.

Pred temi 50.000 ljudmi ni hotela samo, da govorim, da povem svojo izkušnjo, ona sama je hotela povedati svojo izkušnjo odnosa s Chiaro, odnosa z Gibanjem, vsem me je predstavila kot voditeljico, ki skupaj z njimi pelje naprej to. Zato je bilo pričevanje osebe, ki vodi drugo gibanje, ki je čisto nekaj drugega kot naše, hkrati pa je govorila: »Skupaj hodimo po isti poti!« To je tudi dokumentirala, ker je pripravila video posnetek, v katerem pokaže svoj odnos s Chiaro vse do srečanja z menoj, kakor bi hotela pokazati na to nadaljevanje, da še naprej delamo tisto, kar se je že začelo s Chiaro.

Jesús: V Shanti Ashramu pa smo se počutili doma, kakor bi prišli v naše mestece, z njimi vlada tako veliko občestvo in tako močan odnos tudi zaradi vpliva gandijevskega okolja, kjer je nekako navzoč Gandhi, ki je zelo lep izraz hinduizma, tudi nov izraz, zato se dobro počutiš. Coimbatore je zelo gandijeviski, zato smo se v Shanti Ashramu počutili zelo dobro. V socialnih projektih za otroke, za žene vlada zelo veliko sozvočje, čutiti je, da so bili tukaj Otroci za edinost, to se čuti. Zato se res, kakor sem povedal, počutiš kot doma.

Emmaus: Zelo lepo!

Gianni: Bila sta tudi v Gandijevi hiši?

Emmaus: Hiši, v kateri je bil Gandhi ubit, to ni njegova hiša; to je bil kraj, kamor je prihajal, ko je bil v New Delhiju, kjer se je srečeval s svojimi in kjer je bil tisti zadnji dan, ko ga je ubil fanatik, medtem ko je šel k večerni molitvi.

Tudi tam je bilo zame zelo močno, čutiti je svetost, občutek božjega v tistem okolju, to je hiša z dodatnimi prostori, kjer pokažejo, kako je tkal, obdeloval tkanino, se srečeval z ljudmi in ta mavzolej, postavljen točno tam, kjer je obležal mrtev po napadu morilca. To je kraj, ki govori o mučeništvu, o nasilju, ker je bila nasilna smrt: toda vse govori o miru, o skladnosti. V srcu pusti vedrino, ki je lahko samo nadnaravna, božja, pričevanje človeka, ki je premagal nasilje z nenasiljem. In to je bilo videti v njem, a tudi v ljudeh, v vseh, ki so bili tam. Čutiti je bilo mir in vedrino.

Jesús: Da, da! Prepričan sem, da smo takrat prejeli milost, ki je prihajala prav od Boga.

Maria: V resnici očarljivo.

Jesús: Res nekaj posebnega.

Maria: Res je očarljivo, kar pravita!

Emmaus: Bila sva tudi v svetišču bahajcev, spremljal nas je direktor dr. Mashan, ki je tudi velik Chiarin prijatelj. Hotel je, da eden izmed naju zmolji krščansko molitev v tem zelo velikem svetišču, kamor vsi prihajajo molit. Tudi mi smo molili, skupaj smo zmolili očenaš v ozračju globoke duhovnosti.

Jesús: V Trichyju pa smo obiskali hindujsko svetišče. To je bil dan neodvisnosti Indije, zato je bilo veliko ljudi. Videli smo brahmane, duhovnike, od blizu, približali smo se, ker nismo mogli vstopiti v njihovo presveto. Skratka, bila je izkušnja, ki nas je zelo prevzela.

Maria: Dobro! Zdaj si lahko pogledamo posnetek, s katerim bomo še bolj vstopili v medverski dialog, tako bistvenega pomena za to deželo.

Izziv dialoga v Indiji

(glasba)

Spiker: Ob povratku iz Indije je vtis o njej kot o moderni deželi, usmerjeni v prihodnost, a trdno zasidrani v tisočletno tradicijo. Verske manjšine muslimanov, kristjanov, sikhov in budistov so postavljene pred hinduizem, ki predstavlja 78% prebivalstva.

Meenal Katarnikar, oddelek za filozofijo, Univerza v Mumbaju (angleško): *Verstva igrajo v Indiji pomembno vlogo, kajti indijsko psiho zelo močno "vodi" verovanje. Tesno smo povezani s svojo vero; zaradi te temeljne vloge vere v življenju ljudi se verstva lahko osredotočijo na vrednote, ki jih predlagajo.*

Namita Nimbalkar, oddelek za filozofijo, Univerza v Mumbaju (angleško): *Indijska civilizacija je med najstarejšimi, toda Indija je tudi doživela proces vključevanja drugih kultur. Ščasoma se fundamentalizem širi. Zato je treba storiti kaj, da bi ga ustavili in medverski dialog postaja zato bistvenega pomena.*

Spiker: Medverski dialog pomaga k medsebojnemu razumevanju in k težnji za mir in pravičnost. Gibanje fokolarov in Shanti Ashram iz Coimbatore, hindujsko gibanje, ki se navdihuje pri gandijevski misli, razvijata skupaj od leta 2001 projekte za razvoj in izobrazbo novih rodov za mir.

Namita Nimbalkar, oddelek za filozofijo, Univerza v Mumbaju (angleško): *Mladi opravljajo pomembno vlogo: zavedajo se potrebe po tem, da so zedinjeni. Če se mladi usmerijo v pravo smer – zato so nujni pravi voditelji – bodo prav gotovo odigrali zelo pozitivno vlogo pri gradnji naroda.*

Laxman (angleško): Tako zelo smo osredotočeni na doseganje istega ideala, da pozabimo, vsaj tako čutim jaz, da smo različnih ver. Ni pomembno, da sem hindujec, moja najboljša prijateljica sta katoličanka in muslimanka. Pomembna je edinost. Vsakič, ko moramo kaj narediti, vsakič, ko se moramo odločati o kakšnem dogodku, spremeniti kakšno okoliščino, delamo vsi skupaj.

Meenal Katarnikar, oddelek za filozofijo, Univerza v Mumbaju (angleško): *Fokolar ima čisto poseben pristop do vere. Čeprav so večinoma kristjani, so za vse človeštvo, so za edinost sveta. Če gledamo na fokolar z zornega kota hindujcev, je vse, kar je povezano s človeštvom, skupno fokolaru in hinduizmu.*

Raul: Sem Raul iz Mumbaja v Indiji in to je moja žena Mitali. Poročena sva 15 let in sva iz zelo različnih okolij. Jaz iz tipične katoliške tradicionalne družine iz Mumbaja in Mitali iz tradicionalne

hindujske družine.

Mitali: Zame je fokolar kot razširjena družina. Vsi Raulovi prijatelji so tudi moji prijatelji. To čutim. Kakršen koli je problem, jih pokličem in so v katerem koli trenutku pripravljeni pomagati. To je biti z osebami, ki me imajo rade in katere imam tudi jaz rada.

Namita Nimbalkar, oddelek za filozofijo, Univerza v Mumbaju (angleško): Ko delujemo skupaj, odkrivamo, da je pod razlikami edinost. Obstaja rdeča nit, ki preveva vse in to je ljubezen. Ko govorimo o ljubezni, govorimo, čeprav se izražamo z različnimi jeziki in besedami, jezik, ki ga razumejo vsi narodi na svetu.

Spiker: Chiara Lubich, ustanoviteljica Gibanja, je med svojimi potovanji po Indiji leta 2001 in 2003 začela pot, ki se še nadaljuje in večja medsebojno spoznavanje in bratstvo med pristaši različnih verstev.

Prof. Sureshchandra Upadhyaya (angleško): *V zadnjih šestnajstih letih sem se vedno bolj približeval Gibanju, posebej Chiari. V sebi zaznavam vedno večji mir. Bral sem Chiarine spise, udeležil sem se simpozijev v Rimu in vsakič sem se naučil kaj več. Zdaj sem globlje prodrl v Chiarino filozofijo, filozofijo ljubezni. Zavedam se, da Chiarina filozofija ni Chiarina filozofija. Je človeška filozofija, filozofija človeštva. Namenjena je vsakemu človeškemu bitju. Chiara pripada vsem, vsemu človeštvu. Ko govoriš z njo, ko bereš njene knjige, ugotavljaš, da bereš o samem sebi.*

(ploskanje)

Gianni: Zelo lepe so besede Upadhyaye, prevzamejo. Tudi vidva sta se srečala z akademskim svetom v Mumbaju, se mi zdi.

Jesús: Da, da!

Gianni: Kakšno zanimanje vlada danes v tem okolju za Chiarino sporočilo?

Jesús: Upadhyaya je človek izredne duhovne in intelektualne veličine, je prerok v najlepšem pomenu besede. Slišali smo stavek ene od profesorice, ki pravi: »Srčika hinduizma je pobožanstvenje človeka in počlovečenje Boga.« Za to si prizadevamo in pripravili smo konkretne projekte kot nadaljevanje tistega, kar se je začelo še v Chiarinem času.

Maria: Spoznala sta tudi velika nasprotja v tej deželi: na eni strani raziskovanje, tehnološke iznajdbe v Bangaloreju, poljedelsko okolje v Trichyju v državi Tamil Nadu na jugovzhodu države. Osebno sta videla enega od številnih potekajočih projektov: Ilhanthalir. O tem nam bodo povedali nekaj naši dopisniki z video posnetkom.

INDIJA – PROJEKT ILANTHALIR (“NEŽNE KALI”)

(glasba)

Jennifer (tamilsko): *To je moja mama, opravlja ročna dela. To je moja sestra in to je naš dom.*

(glasba)

Naš oče nas je zapustil. Zahvaljujoč Ilanthlirju sem lahko brez težav končala šolo. Ker je moj dom zelo majhen, odhajam po šoli k moji profesorici, kjer se učim. Zelo se trudim, da bi prejela dobro oceno.

(glasba)

S. George Albert – menedžer Ilanthalir Trust (angleško): *Sem Albert, upokojeni bančni uslužbenec. Ko sem se upokojil, sem se vprašal, kako naj bom koristen za družbo. Takrat sem spoznal patra Susaija.*

S pomočjo Gibanja fokalorov je pater Susai Alangaram začel s centrom Karungulam, s sirotišnico s petdesetimi otroki. Poskrbel je za prehrano in izobrazbo. "Nove družine" so s programom podpore na daljavo povečale število otrok, ki so prejeli pomoč, in odprli smo druge centre.

(glasba)

P. A. Susai Alangaram – direktor Ilanthalir Trust (angleško): *Ko sem bil posvečen, sem postal župnik v eni od teh vasi. To je oddaljeno podeželje s kočami in revnimi ljudmi. Ko krhka bilka prejme dobro oskrbo, se razraste. Podobno je z otroki: če so v družini lepo preskrbljeni, če imajo hrano, izobrazbo in vse drugo, dobro rastejo in sčasoma sami skrbijo za svoje družine in za družbo. Zato smo dali temu projektu ime Ilanthalir, kar v tamilščini pomeni "nežna kal", torej "otrok".*

S. George Albert – menedžer Ilanthalir Trust (angleško): *Za otroke imamo tri možnosti. Prva rešitev je, da prihajajo v šolo na učne ure, popoldne nadaljujejo v centru in se vrnejo domov. V drugem primeru otroci čez dan živijo pri nas, mi plačamo stroške za učenje, hrano in stanovanje. Tretja možnost je, da otroci stanujejo v našem centru Karungulam. Tukaj so do 10., 12. leta, ko se preselijo v druge šole za nadaljevanje šolanja. Posredno pomagamo tako družinam kot otrokom. Učence prosimo, da privarčujejo nekaj denarja vsak mesec, da bi imeli nekaj za nadaljevanje šolanja.*

(glasba)

P. Susai Alangaram – Direktor Ilanthalir Trust (angleško): *Ko sem začel svojo duhovniško službo, sem imel čisto drugačen načrt. Poglobiti sem hotel Sveto pismo. Škofa sem prosil, da bi lahko študiral Sveto pismo. Dovolil je, a potem mi je dal župnijo Bogu za hrbtom. Rekel sem: »Morda je Božja volja.« Ko gledam nazaj, vidim, da načrti niso potekali tako, kakor sem hotel jaz, toda Božji načrti so vedno boljši od naših.*

(glasba)

S projektom Ilanthalir je do zdaj 35 otrok postalo inženirjev, 150 jih je nadaljevalo študij po diplomah, 300 je diplomiralo, 150 je medicinskih sester in 200 profesorjev in poklicno usmerjenih. 90% jih ima redno zaposlitev in pomagajo samemu projektu Ilanthalir.

(ploskanje)

Gianni: Lepo je to, očarljivo!

V tem velikem hindujskem svetu je kristjanov 2% prebivalstva, ki ga je za več kot milijardo. Kakšen je vaju vtis?

Emmaus: Majhna, a živa, zelo živa Cerkev. To je že vidno pri tem duhovniku in tem, kar dela. Mons. Machado me je povabil, naj predstavim svojo izkušnjo ob sklepu leta posvečenega življenja, cerkev je bila polna ljudi in msgr. Machado sam je prevajal moje besede, ker je opazil, da ni dovolj angleščina, treba je bilo prevajati v marati, lokalni jezik, zato je prevajal on. Hotel je, da pride do izraza naša poklicanost k svetosti, naš poklic kot poklicanost k svetosti in občestvena duhovnost, ki nam to pomaga živeti.

Ko me je pozdravil, mi je rekel: »Pozdravljamo predsednico Gibanja in vso delegacijo v imenu vse skupnosti, ki je sestavljena iz katoličanov, kristjanov drugih Cerkev, hindujcev, muslimanov ...«, v imenu vseh, kajne?

Jesús: Dovolj je pomisliti, da je verska praksa nad 90%. Če imaš nekje sto kristjanov, jih gre praktično v nedeljo k maši 99. To ne velja samo za katoliško Cerkev, vemo, da je živa tudi pravoslavna Cerkev na jugu in tudi druge Cerkve.

Lepo je to, da je Delo zelo dobro vključeno v Cerkev, zelo cenjeno, to smo videli iz stikov s škofi, ki smo jih obiskali.

Maria: Zdaj bomo končali s tem zelo zanimivim potovanjem, na katero sta nas popeljala. Še zadnja beseda: kakšen dar je po vajinem Indija za današnji svet?

Jesús: Rekel bi nekaj, kar čutim zelo močno: Indija je velik dar. Oni zelo ljubijo pluralizem in strpnost. Toda zanimivo je, kako to živijo: živijo na vključujoč način. To pomeni, da dajo prostor, da bi lahko vsak zelo jasno pokazal svojo vero, zato tudi s svojimi simboli, kretnjami.

To je dar za Zahod, ki pa živi pluralizem na skoraj izključujoč način. Tukaj pluralizem pomeni, da ne smeš pokazati, kaj si, da bi bil strpen; odreči se moraš temu, kar si, svojim simbolom – to smo videli nedavno tu – da bi bil strpen. Zanje je obratno: njihov način strpnosti je, da ti dajo prostor, da bi se lahko izrazil. To je zelo velik dar za Zahod.

Potem še nekaj, ker je zelo poudaril Upadhyaya: molk, molk je bistvenega pomena za vsako vrsto dialoga. Brez notranje tišine in tudi brez medčloveške tišine – ker živimo tudi tišino v medčloveških odnosih, brez tega ni nikakršne možnosti za dialog. To je dar Indije za Zahod.

Emmaus: Ta molk pomeni tudi versko dušo indijskega ljudstva, zato bi lahko rekla: »Dar, ki ga lahko dajete vsemu Zahodu, je ta, da nam na novo odkrijete čut za Boga, da bi začutili Boga.«

Gianni: Hvala, Emmaus, hvala, Jesús, za to sijajno skupno potovanje po Indiji!

(ploskanje)

Zdaj pa gremo drugam.

To so odločilne ure za dogovor o “prenehanju bojev” v Siriji. Po petih letih vojne je postala situacija skrajno težka in polna hudega trpljenja za ljudi tam. Skupnosti Gibanja so pred kratkim pisale o svojem božiču. Po dva in dva so odhajali na domove in iskali ljudi, ki so najbolj potrebovali materialno pomoč, otroke so spraševali, kaj bi radi prejeli od Deteta Jezusa. »Nismo imeli denarja,« so napisali, »toda odločili smo se, da se bo vsak odpovedal nečemu. Prepričani smo bili, da bo prišla previdnost.« In tako je bilo. Iz Trenta in posebej iz lokalne skupnosti v Milanu so poslali lepo vsoto.

Maria: V Damasku so pripravili božično večerjo za 250 ljudi, organizirali praznovanje z igrami, pesmijo in plesom ter darili za 133 otrok in denarno pomoč za 47 družin. V Kafarbu, krščanski vasi sredi države, so gen 3 z odraslimi obiskali 62 družin, kupili obleko za otroke, košare s hrano in postavili nove baterije za električno energijo. Tudi v Alepu smo imeli dve božični praznovanji in pomagali 90 družinam in 150 otrokom. Majhne kapljice v morje, a zaradi njih so mnogi rekli: »To je najlepši božič v mojem življenju!«

Gianni: Zdaj bi morali imeti na liniji (odstrani Radost: 16.48.7) Radast iz Damaska, a imamo tehnične težave, zaradi česar bomo morali verjetno poskusiti kasneje ...

Je na liniji! Si tu, Radast?

Radast: Da, slišim!

Gianni: Živjo, Radast! Slišimo se! (ploskanje)

Radast: Živjo, pozdravljena Emmaus, pozdravljen, Jesús, pozdrav vsem po svetu! In hvala za vaše

molitve, za konkretno pomoč, ki nam jo še naprej pošiljate z raznih koncev.

Tukaj je še vedno tragično, a hvala Bogu, ki obvaruje veliko ljudi. Boli nas, ko vsak dan slišimo o mrtvih in ranjenih v bojih, bombardiranjih mestnih četrti, eksplozijah avto-bomb ali teroristov, ki eksplodirajo sredi nedolžnih ljudi ... In še pomanjkanje elektrike in vode, kar zelo težko prenašamo, izguba službe, doma itn.

Na obzorju ni videti rešitve za ponovni mir, ker manjka volja, da bi se resno trudili za to.

Najbolj pa trpimo, najbolj trpijo ljudje, Cerkev in mi zaradi odhoda ljudi, najprej kristjanov, ker so nenadomestljivo bogastvo za ponovno izgradnjo Sirije. Odhajajo tudi zato, ker po petih letih absurde vojne s skoraj 300.000 mrtvimi možje in fantje nočejo več prisilnega vpoklica v vojaško službo ali nočejo biti pripravljani kot rezervisti, ker so pogosto izpostavljeni zanesljivi smrti.

Srce se nam trga, ko vidimo, kako odhajajo v tujino številni člani Dela, in smo priče stiski tistih, ki ostajajo in se sprašujejo, če je narobe, ker niso odšli.

Kljub vsemu temu Ideal edinosti še naprej ostaja luč za mnoge, za vse nas. Redno se srečujemo in poglobljamo duhovnost, se medsebojno podpiramo. Prejšnji teden je na primer Pascal, fokolarin iz Alepa, srečal enajst članov Gibanja, ki so ostali v porušenem mestu Homs. Srečni so bili, da so se srečali po tolikem času. Tudi mi smo šli iz Damaska v dve obmorski mesti in se srečali tam s štirinajstimi mladimi. Včeraj je bilo srečanje za dečke gen 4 in še eno za družine tu v Damasku. Danes so se Mladi za zedinjen svet odločili preživeti ves dan za poglobitev duhovnosti, usmiljenja, odnosa z Bogom. Molili so za mir in za vse mlade, ki so v nevarnosti na vseh frontah. Nove osebe prihajajo v stik s fokolarom v več mestih ... Ljudje hočejo živeti, edino, kar potrebujejo, je živeti v miru, bolj kot kaj drugega.

V resnici na vso moč molimo skupaj s papežem, kakor je povedal v svojem pozivu, skupaj z vsemi vami, naj Bog prebudi vest poglavarjev velikih sil, ki so vključene, da bi postavili ob stran svoje interese in delali na čim prejšnji vzpostavitvi miru, ki si ga goreče želijo Sirci.

Hvala za vse in pozdrav vsem!

Maria: Hvala, hvala vam! (ploskanje)

Emmaus: Hvala, Radast. Smo z vami, to čutite, kajne?

Radast: Da, to čutimo!

Emmaus: Vedite, da vsak 'da', ki ga izgovorite, izgovori z vami vse Delo in da Bogu ni nič nemogoče. Skupaj molimo za mir. Pozdravljena!

Radast: Da. Hvala, Emmaus, pozdrav!

Gianni: Pozdrav, Radast, hvala! (ploskanje)

Zdaj gremo v Basel v Švici, mesto s 34% priseljencev. Tukajšnja župnijska skupnost svetega Jožefa je sprejela te ljudi in na začetku je delala proti veljavnim zakonom. Zdaj pa to postaja model integracije med različnimi kulturami in verami, med civilnim in političnim izrazom. Poslušajmo!

Ruedi Beck, župnik St. Joseph, Basel - Švica (nemško): Nisem bil dolgo tu, ko je bilo sredi zime odklonjenih veliko prosilcev za azil. Ostali so brez pomoči na cesti. Uspelo nam je sprejeti veliko migrantov in tako smo šli proti veljavnim zakonom. Ovadili so nas. Morali bi plačati precej veliko kazen, a smo zavrnil. Prišli smo na sodišče. Na koncu so nas oprostili, ker so priznali, da je to, kar smo delali, pravzaprav dolžnost države.

Yvonne, Jamajka (angleško): Ko pridemo sem, tu ni razlikovanja, nikakršnega razlikovanja: dobrodošli smo vsi, če imamo dokumente ali ne. Ko pridejo, mislijo: »Uspelo mi je, nisem več v nevarnosti. Na varnem sem.« V resnici se prav tedaj začnejo drugi problemi. Kot Cerkev jih moramo podpirati in se boriti z njimi, da bodo priznane njihove pravice. Spremljati jih moramo na urade, da bi postali, ker se borimo z njimi in jih podpiramo, 'zakonite' osebe.

Alexander, Nemčija (nemško): Pred tolikim številom prebežnikov se sprašujemo, kaj pomeni "sprejemati" osebe tukaj, povabiti jih v naš dom ... Danes smo se srečali s petnajstimi osebami iz dvanajstih držav.

Michel, Švica (nemško): Hoteli smo urediti prostor, ki bo most med župnijo, četrtjo in različnimi kulturami, jedilnico, ki bi olajšala te odnose. Tukaj smo šele šest mesecev in za kosilo je vse polno. Od začetka smo k delu pritegnili prebegle žene. Boljše so od švicarskih sodelavcev, ki sem jih imel pred tem. Poleg dela je pomembno, da se veliko pogovarjamo o vključevanju.

Robertina, Švica (nemško): Moja družina je s Kosova. Pogosto potujemo z mladimi in otroki in jim pokažemo, da je tudi 'kul' biti Cerkev, da se ni treba sramovati verovanja, saj se mladi o veri ne pogovarjajo več.

Ruedi Beck (nemško): Seveda se avtohtoni prebivalci, ki živijo tukaj od vedno, upirajo: čutili so pritisk in strah jih je bilo tujcev. Toda bolj vabimo osebe, ki prosijo za azil, da pridejo sem, bolj Švicarji odkrivajo vrednoto teh oseb, njihovo vero.

Michel, Švica (nemško): Skupnost nas je zelo lepo sprejela. Tu v resnici vlada bratski duh. Spoznali smo veliko prijateljev. Bijoux in Sola sta nas s svojo družino celo počastila, ker sta naju prosila, da sva priči za njuno poroko.

Ruedi Beck (nemško): V naši četrti je isto število katoličanov in muslimanov. Rodilo se je prijateljstvo z imamom Mohamedom.

Muhammed Tas, Turčija - imam First Mosque, Basel (turško): Danes so naši otroci obiskali to cerkev. Hoteli so vedeti, kako kristjani molijo, in tako so videli njihovo molitev. Zelo smo zadovoljni. Odkrili so, da je krščanski način molitve zelo lep. Upajmo, da se bodo ti obiski nadaljevali v prihodnosti. Tudi kristjani obiskujejo naše mošeje.

Guy Morin, predsednik kantona, Basel – Švica (nemško): Župnija sv. Jožefa daje zelo, zelo velik prispevek, kajti tam novi migranti, tudi tisti, ki prosijo za politični azil in osebe v težavah, najdejo kraj, kjer lahko odložijo bremena, se srečajo z drugimi osebami, tkejo mrežo. Posebej se me je dotaknilo to, da resno jemljejo različne kulture in različna verstva.

(ploskanje)

Maria: Ta zgodba nam v resnici vliva veliko upanja. Hvala, ker ste nam jo povedali!

Gianni: Delovanje te skupnosti je pomagalo spremeniti zakon, da bolje ustreza novim izzivom.

Maria: Zdaj bomo šli na drugo celino in pogledali v Združene države Amerike. Kot vidimo iz vsakodnevnih novic, so tam sredi volilnega boja in ta je vedno bolj močan. Odšli smo na dom Dicka in Shirley v Tucsonu v Arizoni. Ona je za demokratsko in on za republikansko stranko.

Spiker: Dick in Shirley Marquis (izg. Markis) živita v Tucsonu v Arizoni. Imata devet otrok in dvaindvajset vnukov, poročena sta skoraj 60 let. To je kar precej, če pomislimo, da sta tik pred poroko odkrila nekaj, zaradi česar bi se lahko njuna zgodba korenito spremenila.

Dick: Nekega dne me je na parkirišču pred trgovino z živili neka gospa vprašala: »Kako to, da

imate na vašem avtomobilu tako simbol republikanske kot demokratične stranke? Morda se ne znate odločiti?» Pojasnil sem ji: »Ne, moja žena je demokratsko, jaz republikansko usmerjen in tako sva dala oba simbola!«

(glasba in grafika)

Shirley: Nikoli nisva govorila o politiki, in ker sem iz Massachusettsa, ki je večinoma demokratsko usmerjen, sem mislila, da je tako tudi v Maini, Dickovi državi. Samo po sebi umevno se mi je zdelo, da je demokrat. Šele ko sva bila že zaročena, sem ugotovila, da nisva v isti politični stranki in pomislila sem: No, zdaj je prepozno, da bi se vrnila nazaj.

Dick: Na začetku ni bil velik problem. Nisem bil aktivist. A po poroki sem postal aktiven v Republikanskem klubu mladih iz države Maine. Šele tedaj sem razumel in ona me je opozorila, da je odločna demokratka!

Shirley: Imela sva ognjevite pogovore in goreče sva skušala prepričati drugega, naj sprejme stranko drugega.

Dick: Razumela sva, kako dragocen je najin odnos. Prav zaradi pomena, ki sva ga dajala odnosu med nama, nama je uspelo poslušati se in se sprejeti. Ni nujno, da se strinjava z drugim, lahko pa se sprejmeva in spoštujeva to, kar sva.

Shirley: Dicku je vseč spremljati po televiziji informacijski kanal, ki ni moj. Njegov kanal ima zelo "republikanski" pogled, moj demokratskega. Tako se dogaja, da gledava oba kanala. Ko gledava tistega, ki je bolj po volji njemu, sem prenehala godrnjati in govoriti: »Ojoj!«, ker seveda to ni znak spoštovanja, pravega poslušanja tega, kar drugi pove, resničnega razumevanja drugega. Treba se je postaviti v kožo drugega, v njegov način razmišljanja. Rada bi povedala, da je to lahko narediti, kdaj pa tudi ne. Sama se zelo zagrejem in opazila sem, da razna vprašanja niso središče najinega odnosa, ampak je v središču sam odnos. To pomeni, da se je treba kdaj odpovedati svoji ideji, a to ne pomeni razvodeniti to, v kar verjamem, ampak se tako ognem temu, da bi iz muhe naredila slona. Vse je vprašanje odnosov. (glasba)

(ploskanje)

Maria: Hvala Dicku in Shirley; vse najboljše za njuno 60. obletnico!

V zadnjih tednih sta ta svet zapustila dva stebra iz prvih časov Gibanja fokolarov: Dori Zamboni in Giorgio Martelli, znan kot Turnea.

Dori je bila Chiarina učenka in je bila z njo v prvi skupini fokolarin v Trentu. Poslušajmo jo, ko je povedala nekaj o sebi.

Dori Zamboni

Ko sem prišla sem, me je nekdo prosil, naj kaj povem. Morda tudi to, da se ne počutim dobro, da je ta bolezen tako dolga: bila sem pred resničnostjo Božje volje, ki jo vsi poznamo. Zdelo se mi je, da jo izpolnjujem, a morda sem jo razumela velikokrat na svoj način. V zadnjem času pa – tudi zaradi okoliščin, saj sem morala delati to, kar hočejo zdravniki, kar hoče telo, to, da ne morem delati, kar bi rada, tudi v majhnih in zelo majhnih stvareh, ko je reči "Izpolnjujem Božjo voljo" občasno naporno, saj sem videla, da se moram še učiti živeti jo, začeti znova, kajti to, kar pravi Jezus: "Ne

moja, ampak tvoja volja”, je treba izpolnjevati vsak sedANJI trenutEK in zato se mi zdi, da ljubiti pomeni izpolnjevati Božjo voljo, ker to pravi Jezus, a da je kot nihalo, ki pravi: “Rad bi tole.” “Ne, izpolnjevati moram Božjo voljo!” Biti kot on: “Ne moja, ampak tvoja volja.” Jezus pravi: “Moj Bog, zakaj si me zapustil?” in potem: “V tvoje roke ...” Da je ljubezen prav v tem, da nenehno izhajamo iz sebe in vstopamo v božje in verjetno Sveti Duh daje moč temu nihalu, da bi mi v tem uspelo.⁶ (ploskanje)

Gianni: Giorgio Martelli je bil sindakalist, Chiaro je spoznal na srečanju, ki ga je preobrnilo. Poslušajmo njegovo pripoved o tem.

Giorgio Martelli (Turnea)

Službeno sem prišel v Rim. Tisti čas sem bil sindakalist. Prihajal sem zaradi sindikata, CISL, in Graziella mi je povedala, da je srečanje s Chiaro, da je Chiara v Ostiji in da se bo srečala s fokolarinami, s fokolarini. Jaz nisem bil nič, toda ... ker nisem poznal Chiare, me je odpeljala v Ostijo in Chiara je ves dan govorila o Trojici.

Bil sem kristjan, toda Trojica, bila je del krščanstva, prav gotovo zelo pomemben del. Zame je bilo to, kar je Chiara govorila o Trojici ali bolje, kar nam je dala živeti, doumeti, vstopiti v življenje Trojice: to je zame ostalo kot osrednja točka življenja.

Jaz sem namreč imel problem, ki je bil v mojem odnosu z Bogom. Prejel sem krščansko vzgojo in zaradi tega, ker sem bil sindakalist, sem bil vedno v boju z bližnjimi. Bližnji so bili še največ gospodarji, delodajalci; udarjal sem s pestjo po mizi, se prepiral. In med zedinjenjem z Bogom in z brati ni bilo ...

Tam se je zgodilo to, da se je v moji duši povezala ljubezen do Boga z ljubeznijo do bratov. Dodatno sem razumel, da lahko evangelij, življenje Boga, trinitarično življenje reši probleme človeštva, da lahko ustvarja družbo. Zame je bila revolucija.⁷

(ploskanje)

Gianni: Iz srca hvala Dori in Turnea!

Maria: Preselimo se na Tajsko, točneje v Chang Mai na severu. Imamo izreden intervju s Ajahn Thongom, velikim učiteljem tajskega budizma. Z njim je Chiara leta dolgo gojila posebno prijateljstvo, ki se jasno kaže iz njegovih besed.

Tajska: pogovor z Ajahn Thongom

Roberto Signor - Chiang Mai, Tajska: (angleško) Prihajamo v Chom Thong, kjer je tempelj Ajahn Thonga.

Ajahn Thong je povabil Chiaro na Tajsko leta 1997. Chiara je prišla in je govorila budističnim menihom, nunam in laikom v Chiang Maiju.

(glasba)

Današnji dan je v templju Chom Thong posvečen Budi. En dan v tednu vsi menihi in verniki iz vasi pridejo in molijo skupaj. Pridružimo se tej skupni molitvi.

⁶ Iz nagovora Dori Zamboni na srečanju fokolarin v Centru mariapoli v Castelgandolfu, 07/12/1993, ob 50. obletnici nastanka Gibanja fokolarov.

⁷ Iz spontanega nagovora Giorgia Martellija (Turnea) na srečanju fokolarinov v Centru mariapoli v Castelgandolfu, 14/12/2008.

(glasovi molitve in glasba)

Ajahn Thong (tajsko): Srečen sem, ker vam lahko spregovorim.

Svet lahko pride do miru, ko živimo štiri prvine darne:

. "Meta" (usmiljenje) = biti moramo usmiljeni drug do drugega

. "Karuna" (sočutje) = preseči trpljenje. Imeti srce za trpeče

. "Mutthitha" (srčno veselje in vljudnost) = podpirati in opogumljati dobre ljudi

. Če ne pridemo do sadov teh treh prvin darne, ne smemo izgubiti poguma, ampak bi morali "pustiti na miru" in to je četrta prvina, "Ubeka" (miselna umirjenost).

Če živimo te štiri prvine darne, bo svet prišel do miru, sicer bo trpel.

V srcu imam Gibanje, posebej Chiaro. Svet nima nasmeha, mi moramo širiti usmiljenje. Chiara je vedno tu.

(ploskanje)

Gianni: Naslov te spletne povezave je DIALOG. Kako pa konkretno vzpostavljati dialog? Skupaj poslušajmo Chiarin odgovor.

Chiara Lubich – Ustvarjalna moč poslušanja, ki vzpostavlja dialog⁸

Crusana (Kolumbija): Draga Chiara, za nas si učiteljica inkulturacije tudi v tistem podrobnem vidiku postajanja eno in sicer v molku, v globokem poslušanju drugega. Bi nam lahko povedala svojo izkušnjo v zvezi s tem?

Chiara Lubich: Moja izkušnja je tale: Gandijev nečak, ki sem ga spoznala v Švici, mi je povedal tole: »Glej, Chiara, pot je 'poslušaj'.« Verjetno je to povedal zaradi tega razloga: tam je pod vsem tolikšno bogastvo, tolikšen kontrast, da moraš dobro vedeti, preden izgovoriš besedo. To sem si zapomnila in v Coimbatore se je moj prvi govor začel tako: »V Indijo sem prišla poslušati, zato sem tukaj. Ker pa me prosite, naj govorim, bom govorila, potem bo čas ... V vsakem primeru imam osemnajst dni za poslušanje.« Vedno v tej drži. Videla sem, videla, da je za vse dialoge ta metoda neverjetna, da poslušam, saj se najprej inkulturiram, vstopim v kulturo drugega, ga razumem; vstopim v njegov način izražanja: govori tako, tako. Kakor Jezus, ko govori v prilikah, govori o trti in mladikah, govori o cvetju, o lilijah na polju, ker je to kultura tistega kraja, zato so ga razumeli. Zato sem se s poslušanjem, poslušanjem nehote inkulturirala, vstopala in razumela njihov jezik. Pripravili so mi tudi zapise, da sem se delno poglobila in bolj razumela te spise, njihove reke. Imajo na primer rek, ki je po mojem nekaj posebnega, govori o ljubezni do sovražnika, ki je značilno krščanska, a jo imajo tudi oni. Ne vem, ali so to vzeli od nas ali je prišlo od Svetega Duha. Vem, da jo imajo. Imajo pregovor, ki govori o sandalu, dišečem lesu, in pravi: Sekira zaseka v sandalovino in ta se maščuje s prijetnim vonjem. To je maščevanje ljubezni, to pomeni ljubezen do sovražnika. Zato ob poslušanju razumem, in ko govorim, se izražam na njihov način ali s pregovori, s stvarmi, ki sem se jih naučila in z njimi povem svoje. Pri poslušanju je še ena prednost – poslušala sem ure dolgo -, ob poslušanju je prednost tale, da so po tem, ko sem poslušala, dolžni oni poslušati, če ne drugače zaradi vljudnosti, ker je logično. In pravijo: »In ti? In ti?« Jaz pa: »No, prišla sem v Indijo, da bi poslušala.« »Da, vendar tvoja duhovnost, kako živiš duhovno? Ti si guru, kakšen guru si?« Takrat pojasnim, kaj sem. To povem. A to velja za vse dialoge: za medverskega, ekumenskega, saj ne poznamo drugih Cerkva, in tudi med katoličani, ker ne poznamo drugih ustanov, gibanj,

⁸ 6. odgovor - Chiara Lubich prebivalcem Loppiana, 7. februarja 2001.

resničnosti. Poznamo svet, v katerem živimo. Delati moramo tako! (ploskanje)

Maria: Poslušati, da bi vzpostavljali dialog. »Delati moramo tako,« nam pravi Chiara. Radi bi zagotovili, da se bomo vsi trudili tako živeti, živeti to, kar nam ona pravi, in to po vsem svetu!

Prišli smo do konca našega svetovnega prenosa v živo.

Pozdravljava vse na čisto poseben način povsod tam, kjer ste, in posebna zahvala vsakemu!

Gianni: Na svidenje pri naslednji povezavi! Ta bo 9. aprila ob 18h.

Maria: Pozdrav vsem!

(ploskanje)